

Acțiune introdusă la 3 martie 2010 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-118/10)

(2010/C 113/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei 2009/991/UE ⁽¹⁾ a Consiliului din 16 decembrie 2009 privind acordarea unui ajutor de stat de către autoritățile din Republica Letonia pentru achiziționarea de terenuri agricole între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2013;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin adoptarea deciziei atacate, Consiliul a anulat decizia Comisiei care a rezultat din propunerea de măsuri utile care figurează la punctul 196 din Orientările din 2007 privind sectorul agricol și din acceptarea necondiționată a acestora de către Letonia, obligând acest din urmă stat membru să pună capăt cel mai târziu la 31 decembrie 2009 unui regim de ajutoare existent pentru cumpărarea de terenuri agricole. Invocând împrejurări excepționale, Consiliul a autorizat în fapt Letonia să mențină acest regim până la expirarea Orientărilor din 2007 privind sectorul agricol, la 31 decembrie 2013. Împrejurările invocate de Consiliu pentru motivarea deciziei sale în mod vădit nu reprezintă împrejurări excepționale de natură să justifice decizia adoptată și nu țin seama de decizia Comisiei referitoare la acest regim. În susținerea acțiunii sale în anulare, Comisia invocă patru motive:

a) În primul rând, aceasta consideră că Consiliul nu avea competența de a acționa în temeiul articolului 108 alineatul (2) al treilea paragraf TFUE întrucât ajutorul pe care l-a aprobat era un ajutor existent pe care Letonia,

atunci când a acceptat măsurile utile care îi fuseseră propuse de Comisie, se angajase să le elimine până la sfârșitul anului 2009.

b) În al doilea rând, prin autorizarea măsurilor de ajutoare până în anul 2013, Consiliul a comis un abuz de putere, întrucât încearcă să neutralizeze decizia potrivit căreia Letonia avea libertatea de a menține aceste măsuri doar până la sfârșitul anului 2009, însă nu și după această dată.

c) În al treilea rând, decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiului cooperării loiale care se aplică atât statelor membre, cât și între instituții. Prin decizia adoptată, Consiliul a liberat Letonia de obligația de a coopera cu Comisia în ceea ce privește măsurile utile acceptate de acest stat membru, în cadrul cooperării stabilite la articolul 108 alineatul (1) TFUE, în legătură cu ajutoarele existente pentru cumpărarea terenurilor agricole.

d) Prin ultimul motiv, Comisia susține că Consiliul a comis o eroare vădită de apreciere în măsura în care a considerat că existau împrejurări excepționale care justificau adoptarea măsurii aprobate.

⁽¹⁾ JO L 339, p. 34.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Marknadsdomstolen (Suedia) la 8 martie 2010 — Konsumentombudsmannen (KO)/Ving Sverige AB

(Cauza C-122/10)

(2010/C 113/55)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Marknadsdomstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Konsumentombudsmannen (KO)

Pârâtă: Ving Sverige AB

Întrebările preliminare

1. Condiția prevăzută la articolul 2 litera (i) din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă, față de consumatori (denumită în continuare „directiva”) ⁽¹⁾, desemnată prin expresia „care îl determină pe consumator să cumpere un produs”, trebuie interpretată în sensul că există o invitație de a cumpăra din momentul în care informația privind produsul promovat și prețul acestuia este disponibilă, astfel încât consumatorul să poată decide să cumpere, sau este necesar ca în comunicarea comercială să se regăsească de asemenea o posibilitate concretă de a cumpăra produsul (de exemplu, un bon de comandă) ori ca această comunicare să prezinte o legătură cu o astfel de posibilitate (de exemplu, o reclamă în exteriorul unui magazin)?
2. Dacă la întrebarea anterioară se răspunde în sensul că trebuie să existe o posibilitate concretă de a cumpăra produsul, această condiție poate fi considerată îndeplinită în cazul în care comunicarea comercială se referă la un număr de telefon sau un site internet unde poate fi comandat produsul?
3. Articolul 2 litera (i) din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că cerința privind prețul este îndeplinită în cazul în care comunicarea comercială conține un preț de bază, mai precis prețul cel mai mic pentru care poate fi cumpărat produsul sau categoria de produse promovate, chiar dacă produsul sau categoria de produse promovate sunt disponibile în alte variante ori cu alt conținut, la prețuri care nu sunt indicate?
4. Articolul 2 litera (i) din Directiva 2005/29 trebuie interpretat în sensul că cerința privind caracteristicile unui produs este îndeplinită din momentul în care o există o referință verbală sau vizuală la produs („verbal or visual reference to the product”) ⁽²⁾, mai precis, dacă produsul este identificat, însă nu este descris?
5. Dacă răspunsul la întrebarea anterioară este afirmativ, acesta este valabil și în situația în care produsul promovat este oferit în mai multe variante, însă comunicarea comercială se referă la acestea numai printr-o denumire comună?
6. Dacă există o invitație de a cumpăra, articolul 7 alineatul (4) litera (a) trebuie interpretat în sensul că este suficient să se indice numai anumite caracteristici principale ale produsului și, pentru mai multe detalii, comerciantul să trimită la site-ul său internet, cu condiția ca pe acest site să se existe informații esențiale privind caracteristicile principale ale produsului, prețul și alte condiții, în conformitate cu cerințele articolului 7 alineatul (4)?

7. Articolul 7 alineatul (4) litera (c) trebuie interpretat în sensul că este suficient să se indice un preț de bază pentru ca cerința privind prețul să fie îndeplinită?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260.

⁽²⁾ Document de lucru al Comisiei „Document de orientare privind aplicarea Directivei 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale”, p. 47 și următoarele.

Ațiune introdusă la 10 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-127/10)

(2010/C 113/56)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Karanasou-Apostolopoulou și G. Zavvos)

Părâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor acte către Comisie, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/42/CE în ordinea juridică internă s-a împlinit la 29 iunie 2008.

⁽¹⁾ JO L 157, p. 24, Ediție specială, 13/vol. 53, p. 120.